Neuvoston 17 päivänä heinäkuuta 2000 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 43/2000

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/.../EY antamiseksi luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta

(2000/C 300/02)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen [1],

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon [2],

ottavat huomioon Euroopan rahapoliittisen instituutin lausunnon [3],

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä [4],

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Perustamissopimuksen tavoitteiden mukaisesti on edistettävä taloudellisen toiminnan sopusointuista ja tasapainoista kehitystä koko yhteisössä poistamalla kaikki sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitukset yhteisön sisältä.

(2) Samalla kun poistetaan nämä rajoitukset, on suotavaa ottaa huomioon tilanne, joka saattaa aiheutua, jos luottolaitos joutuu vaikeuksiin, erityisesti jos tällä luottolaitoksella on sivuliikkeitä muissa jäsenvaltioissa.

(3) Tämä direktiivi kytkeytyy luottolaitosten liiketoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen liittyvällä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/12/EY [5] toteutettuun yhteisön lainsäädäntöön, ja tästä seuraa, että luottolaitos ja sen sivuliikkeet muodostavat toiminta-aikanaan yhden kokonaisuuden, jota valvovat sen valtion toimivaltaiset viranomaiset, jossa koko yhteisössä voimassa oleva toimilupa on myönnetty.

(4) Olisi erityisen haitallista luopua tästä ykseydestä, jonka luottolaitos muodostaa sivuliikkeidensä kanssa, kun on tarpeen toteuttaa tervehdyttämistoimenpiteitä tai aloittaa likvidaatiomenettely.

(5) Talletusten vakuusjärjestelmistä 30 päivänä toukokuuta 1994 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/19/EY [6], jolla otettiin käyttöön periaate, että luottolaitokset ovat velvollisia osallistumaan kotijäsenvaltion vakuusjärjestelmään, osoittaa vieläkin selvemmin, että tervehdyttämistoimenpiteiden ja likvidaatiomenettelyjen vastavuoroinen tunnustaminen on tarpeen.

(6) On tärkeää uskoa kotijäsenvaltion hallinnollisille tai oikeusviranomaisille yksinomainen toimivalta päättää kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön ja siellä voimassa olevien käytäntöjen mukaisista tervehdyttämistoimenpiteistä sekä soveltaa niitä. Koska on vaikea yhdenmukaistaa jäsenvaltioiden lainsäädäntöjä ja käytäntöjä, olisi omaksuttava järjestelmä, jossa jäsenvaltiot vastavuoroisesti tunnustavat kunkin jäsenvaltion toteuttamat toimenpiteet niiden laitosten elinkelpoisuuden palauttamiseksi, joille se on myöntänyt toimiluvan.

(7) On välttämätöntä taata, että kotijäsenvaltion hallinnollisten tai oikeusviranomaisten toteuttamat tervehdyttämistoimenpiteet sekä niiden henkilöiden tai elinten toteuttamat toimenpiteet, jotka nämä viranomaiset ovat nimenneet hallinnoimaan näitä tervehdyttämistoimenpiteitä, vaikuttavat kaikissa jäsenvaltioissa, mukaan luettuina toimenpiteet, joihin voi liittyä maksujen keskeyttäminen, täytäntöönpanotoimenpiteiden keskeyttäminen tai saatavien alentaminen, sekä kaikki muut toimenpiteet, joilla voidaan vaikuttaa kolmansien osapuolien olemassa oleviin oikeuksiin.

---

(1) EYVL C 356, 31.12.1985, s. 55 ja EYVL C 36, 8.2.1988, s. 1.
(2) EYVL C 263, 20.10.1986, s. 13.
(3) EYVL C 332, 30.10.1998, s. 13.
(4) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 13. maaliskuuta 1987 (EYVL C 99, 13.4.1987, s. 211), vahvistettu 2. joulukuuta 1993 (EYVL C 342, 20.12.1993, s. 30), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 17. heinäkuuta 2000 ja Euroopan parlamentin päätös, tehty ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
(5) EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2000/28/EY (EYVL L ...).
(6) EYVL L 135, 31.5.1994, s. 5.

(8) Tiettyjä toimenpiteitä, erityisesti sellaisia, jotka vaikuttavat luottolaitosten sisäisen rakenteen toimintaan tai johtajien tai osakkeenomistajien oikeuksiin, ei ole tarpeen sisällyttää tämän direktiivin soveltamisalaan, jotta kaikki niiden vaikutukset ulottuisivat jäsenvaltioihin siltä osin kuin kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjen nojalla sovelletaan kotijäsenvaltion lainsäädäntöä.

(9) Tiettyjen toimenpiteiden, erityisesti niiden, jotka liittyvät toimiluvan ehtojen säilyttämiseen, osalta sovelletaan jo vastavuoroista tunnustamista direktiivin 2000/12/EY mukaisesti siltä osin kuin niillä ei ole vaikutusta kolmansien henkilöiden olemassa oleviin oikeuksiin toimenpiteiden toteuttamishetkellä.

(10) Tässä suhteessa luottolaitosten sisäisen rakenteen toimintaan osallistuvia henkilöitä sekä laitosten johtajia ja osakkeenomistajia tässä ominaisuudessa ei voida pitää kolmansina osapuolina tätä direktiiviä sovellettaessa.

(11) Ilmoitus, jolla tiedotetaan kolmansille osapuolille tervehdyttämistoimenpiteiden täytäntöönpanosta, on tarpeen jäsenvaltioissa, joissa sijaitsee sivuliikkeitä, kun nämä toimenpiteet voivat estää tiettyjen heidän oikeuksiensa käyttämisen.

(12) Velkojien tasapuolisen kohtelun periaate heidän muutoksenhakumahdollisuuksiensa osalta edellyttää, että kotijäsenvaltion hallinnolliset tai oikeusviranomaiset toteuttavat tarpeelliset toimenpiteet, jotta vastaanottavan jäsenvaltion velkojat voivat käyttää muutoksenhakuoikeuttaan tähän tarkoitukseen säädetyssä määräajassa.

(13) On säädettävä tietystä toimivaltaisten hallinnollisten tai oikeusviranomaisten aseman yhteensovittamisesta sellaisten tervehdyttämistoimenpiteiden ja likvidaatiomenettelyjen osalta, jotka koskevat eri jäsenvaltioissa sijaitsevia niiden luottolaitosten sivuliikkeitä, joiden sääntömääräinen kotipaikka on yhteisön ulkopuolella.

(14) Jos tervehdyttämistoimenpiteitä ei toteuteta tai ne epäonnistuvat, kriisiin joutuneet luottolaitokset on asetettava likvidaatiomenettelyyn. Tässä tapauksessa on säädettävä likvidaatiomenettelyjen ja niiden vaikutusten vastavuoroisesta tunnustamisesta yhteisössä.

(15) Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten keskeinen asema ennen likvidaatiomenettelyn aloittamista voi säilyä likvidaation yhteydessä likvidaatiomenettelyjen hoitamiseksi oikealla tavalla.

(16) Velkojien tasavertaisuus edellyttää luottolaitoksen likvidaatiota yhtenäisyyden ja yleispätevyyden periaatteiden mukaisesti, jotka edellyttävät kotijäsenvaltion hallinnollisten tai oikeusviranomaisten yksinomaista toimivaltaa ja niiden antamien päätösten tunnustamista sekä sitä, että kotijäsenvaltion lainsäädännön nojalla syntyvät päätösten vaikutukset tulevat voimaan ilman mitään muodollisuuksia kaikissa muissa jäsenvaltioissa, ellei tässä direktiivissä toisin säädetä.

(17) Tervehdyttämistoimenpiteiden ja likvidaatiomenettelyjen vaikutuksia tiettyihin sopimuksiin ja oikeuksiin koskeva poikkeus rajoittuu näihin vaikutuksiin, eikä se kata muita tervehdyttämistoimenpiteitä ja likvidaatiomenettelyjä koskevia kysymyksiä, kuten näihin sopimuksiin, oikeuksiin ja omaisuuden rahaksi muuttamisesta kertyneen tuoton jakamiseen liittyvien saatavien ilmoittaminen, todistaminen, hyväksyminen ja maksunsaantijärjestys, jotka määräytyvät kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaan.

(18) Vapaaehtoinen likvidaatio on mahdollista, kun luottolaitos on vakavarainen. Kotijäsenvaltion hallinnolliset tai oikeusviranomaiset voivat silti tarvittaessa päättää tervehdyttämistoimenpiteestä tai likvidaatiomenettelystä myös vapaaehtoisen likvidaation aloittamisen jälkeen.

(19) Pankkitoimiluvan peruuttaminen on yksi luottolaitoksen likvidaatiomenettelyyn asettamista koskevista välttämättömistä seurauksista. Peruuttaminen ei kuitenkaan saisi estää jatkamasta laitoksen tiettyjä toimintoja siltä osin kuin se on tarpeen tai asianmukaista likvidaation kannalta. Kotijäsenvaltio voi kuitenkin määrätä, että näitä toimintoja voidaan jatkaa sen toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella ja valvonnassa.

(20) Tunnetuille velkojille ilmoittaminen henkilökohtaisesti on yhtä tärkeää kuin julkaiseminenkin, jotta nämä voivat tarvittaessa vaatia saataviaan tai tehdä saataviaan koskevia huomautuksia säädetyssä määräajassa. Tämä ei saisi aiheuttaa minkäänlaista velkojien asuinpaikkaan tai heidän saataviensa luonteeseen perustuvaa syrjintää niiden velkojien vahingoksi, joiden kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa. Velkojille on säännöllisesti sopivalla tavalla annettava tietoja likvidaatiomenettelyn aikana.

(21) Sovellettaessa tätä direktiiviä tervehdyttämistoimenpiteisiin ja likvidaatiomenettelyihin, jotka koskevat yhteisössä sijaitsevia sellaisen luottolaitoksen sivuliikkeitä, jonka pääkonttori on yhteisön ulkopuolella, määritellään ”kotijäsenvaltio”, ”toimivaltaiset viranomaiset” ja ”hallinnolliset tai oikeusviranomaiset” siten kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa sivuliike sijaitsee.

(22) Kun luottolaitoksella, jonka pääkonttori sijaitsee yhteisön ulkopuolella, on sivuliikkeitä useassa jäsenvaltiossa, kutakin sivuliikettä kohdellaan yksilöllisesti tämän direktiivin soveltamisen osalta. Näissä tapauksissa hallinnollisten tai oikeusviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten sekä hallinnonhoitajien ja selvittäjien on pyrittävä sovittamaan toimintansa yhteen.

(23) Vaikka on tärkeää säilyttää periaate, jonka mukaan kaikki tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyjen vaikutukset määräytyvät kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaan sekä sisällön että menettelytapojen osalta, on kuitenkin otettava huomioon, että nämä vaikutukset voivat olla ristiriidassa niiden sääntöjen kanssa, joita tavanomaisesti sovelletaan luottolaitoksen ja sen sivuliikkeiden taloudelliseen ja rahoitustoimintaan muissa jäsenvaltioissa. Viittaus toisen jäsenvaltion lainsäädäntöön on tietyissä tapauksissa välttämätön lievennys kotijäsenvaltion lainsäädännön soveltamista koskevaan periaatteeseen.

(24) Tämä lievennys on erityisen tarpeellinen laitoksen kanssa työsopimuksen tehneiden työntekijöiden suojelemiseksi tiettyyn omaisuuteen kohdistuvien liiketoimien turvallisuuden varmistamiseksi ja niiden jonkin jäsenvaltion lain mukaisesti toimivien säänneltyjen markkinoiden eheyden turvaamiseksi, joilla käydään kauppaa rahoitusvälineillä.

(25) Maksujärjestelmässä ja likvidaatiojärjestelmässä toteutetut liiketoimet kuuluvat selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä 19 päivänä toukokuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/26/EY [1] soveltamisalaan.

(26) Tämän direktiivin antaminen ei kyseenalaista direktiivin 98/26/EY säännöksiä, joiden mukaan maksukyvyttömyysmenettely ei saa millään tavoin vaikuttaa järjestelmään asianmukaisesti tulleiden määräysten toimeenpanokelpoisuuteen eikä järjestelmälle annettuihin takuihin.

(27) Tietyissä tervehdyttämistoimenpiteissä tai likvidaatiomenettelyissä edellytetään näiden toimenpiteiden tai menettelyjen hallinnoinnista vastaavan henkilön nimeämistä. Hänen nimeämisensä ja toimivaltansa tunnustaminen kaikissa muissa jäsenvaltioissa on näin ollen olennaisen tärkeää kotijäsenvaltiossa tehtyjen päätösten täytäntöönpanemiseksi. On kuitenkin täsmennettävä ne rajat, joissa hän käyttää toimivaltaansa toimiessaan muualla kuin kotijäsenvaltiossa.

(28) On tärkeää suojata velkojia mitättömyyttä, pätemättömyyttä tai täytäntöönpanokelvottomuutta koskevilta kotijäsenvaltion lain säännöksiltä, kun velkojat ovat tehneet luottolaitoksen kanssa sopimuksia ennen tervehdyttämistoimenpiteen toteuttamista tai likvidaatiomenettelyn aloittamista ja kun liiketoimesta hyötyvä näyttää, että liiketoimeen sovellettavassa lainsäädännössä ei ole tällaiseen tapaukseen sovellettavaa keinoa riitauttaa kyseinen toimi.

(29) On tärkeää turvata kolmansien ostajaosapuolien luottamus rekistereiden tai tilien sisältöön tiettyjen varojen osalta, jotka on kirjattu näihin rekistereihin tai näille tileille, ja laajemmin kiinteän omaisuuden ostajien luottamus, myös likvidaatiomenettelyn aloittamisen tai tervehdyttämistoimenpiteen toteuttamisen jälkeen. Ainoa keino tämän luottamuksen säilyttämiseksi on saattaa oston pätevyys sen paikan lainsäädännön alaiseksi, jossa kiinteistö sijaitsee, tai sen jäsenvaltion lain alaiseksi, jonka toimivaltaan rekisterin tai tilin pitäminen kuuluu.

(30) Tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn vaikutukset vireillä olevaan oikeudenkäyntiin määräytyvät sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jossa oikeudenkäynti on vireillä, poikkeuksena ”lex concursus” -periaatteen soveltamisesta. Tällaisten toimenpiteiden ja menettelyjen vaikutukset näistä oikeudenkäynneistä johtuviin yksittäisiin täytäntöönpanotoimiin määräytyvät tämän direktiivin yleissäännön mukaisesti kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaan.

(31) On tärkeää säätää, että kotijäsenvaltion hallinnolliset tai oikeusviranomaiset ilmoittavat viipymättä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tervehdyttämistoimenpiteen toteuttamisesta tai likvidaatiomenettelyn aloittamisesta, mahdollisuuksien mukaan ennen toimenpiteen toteuttamista tai menettelyn aloittamista tai ainakin välittömästi tämän jälkeen.

(32) Salassapitovelvollisuus, sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 2000/12/EY 30 artiklassa, on olennaisen tärkeä kaikkien ilmoitus- ja kuulemismenettelyjen kannalta, ja kaikkien näihin menettelyihin osallistuvien hallinnollisten viranomaisten on tämän vuoksi noudatettava sitä, lukuun ottamatta kuitenkin oikeusviranomaisia, joita tältä osin koskevat niihin sovellettavat kansalliset säännökset,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan luottolaitoksiin ja niiden sellaisiin sivuliikkeisiin, jotka on perustettu muuhun kuin siihen jäsenvaltioon, jossa luottolaitoksen sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee, sellaisina kuin luottolaitokset on määritelty direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 1 ja 3 kohdassa, jollei mainitun direktiivin 2 artiklan 3 kohdassa säädetyistä edellytyksistä ja poikkeuksista muuta johdu.

[1] EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45.

2. Niitä tämän direktiivin säännöksiä, jotka koskevat sellaisen luottolaitoksen sivuliikkeitä, jonka sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee yhteisön ulkopuolella, sovelletaan vain, jos luottolaitoksella on sivuliikkeitä vähintään kahdessa yhteisön jäsenvaltiossa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

– 'kotijäsenvaltiolla' direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua kotijäsenvaltiota,

– 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua vastaanottavaa jäsenvaltiota,

– 'sivuliikkeellä' direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sivuliikettä,

– 'toimivaltaisilla viranomaisilla' direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia,

– 'hallinnonhoitajalla' hallinnollisten tai oikeusviranomaisten nimeämää henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia tervehdyttämistoimenpiteistä,

– 'hallinnollisilla tai oikeusviranomaisilla' sellaisia jäsenvaltioiden hallinnollisia tai oikeusviranomaisia, joiden toimivaltaan tervehdyttämistoimenpiteet tai likvidaatiomenettelyt kuuluvat,

– 'tervehdyttämistoimenpiteillä' toimenpiteitä, joilla on tarkoitus säilyttää tai palauttaa ennalleen luottolaitoksen taloudellinen tilanne ja jotka voivat vaikuttaa kolmansien osapuolien olemassa oleviin oikeuksiin, mukaan lukien toimenpiteitä, joihin voi kuulua maksujen keskeyttäminen, täytäntöönpanotoimenpiteiden keskeyttäminen tai saatavien alentaminen,

– 'selvittäjällä' hallinnollisten tai oikeusviranomaisten nimeämää henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia likvidaatiomenettelyistä,

– 'likvidaatiomenettelyillä' kaikkia velkoja koskevia menettelyjä, joita jäsenvaltion hallinnolliset tai oikeusviranomaiset aloittavat ja joita ne valvovat ja joiden tarkoituksena on omaisuuden muuttaminen rahaksi kyseisten viranomaisten valvonnassa, myös silloin, kun menettelyt päätetään akordiin tai muuhun vastaavaan toimenpiteeseen,

– 'säännellyillä markkinoilla' direktiivin 93/22/ETY 1 artiklan 13 kohdassa tarkoitettuja säänneltyjä markkinoita,

– 'rahoitusvälineillä' kaikkia direktiivin 93/22/ETY liitteessä olevassa B osassa tarkoitettuja rahoitusvälineitä.

II OSASTO

TERVEHDYTTÄMISTOIMENPITEET

A ***Luottolaitokset, joiden sääntömääräinen kotipaikka on yhteisössä***

3 artikla

Päätös tervehdyttämistoimenpiteistä – sovellettava lainsäädäntö

1. Ainoastaan kotijäsenvaltion hallinnolliset tai oikeusviranomaiset ovat toimivaltaisia päättämään luottolaitosta ja sen muissa jäsenvaltioissa sijaitsevia sivuliikkeitä koskevan yhden tai useamman tervehdyttämistoimenpiteen toteuttamisesta.

2. Tervehdyttämistoimenpiteet toteutetaan kotijäsenvaltiossa sovellettavien lakien, asetusten ja menettelyjen mukaisesti, ellei tässä direktiivissä toisin säädetä.

Tervehdyttämistoimenpiteet tulevat täysimääräisesti voimaan tämän jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti koko yhteisössä ilman eri muodollisuuksia, myös muissa jäsenvaltioissa oleviin kolmansiin osapuoliin nähden siinäkin tapauksessa, että niihin sovellettavissa vastaanottavan jäsenvaltion säännöksissä ei säädetä tällaisista toimenpiteistä tai että niissä säädetään toimenpiteiden toteuttaminen riippuvaksi ehdoista, jotka eivät täyty.

Tervehdyttämistoimenpiteet tulevat voimaan koko yhteisössä heti, kun ne tulevat voimaan jäsenvaltiossa, jossa toimenpiteet toteutettiin.

4 artikla

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ilmoittaminen

Kotijäsenvaltion hallinnollisten tai oikeusviranomaisten on viipymättä kaikin käytettävissä olevin keinoin ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille päätöksestään toteuttaa tervehdyttämistoimenpide sekä niistä konkreettisista vaikutuksista, joita tällä toimenpiteellä saattaa olla, mahdollisuuksien mukaan ennen toimenpiteen toteuttamista tai ainakin välittömästi tämän jälkeen. Ilmoituksen antavat tiedoksi kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset.

5 artikla

Kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ilmoittaminen

Jos vastaanottavan jäsenvaltion hallinnolliset tai oikeusviranomaiset katsovat välttämättömäksi, että niiden alueella toteutetaan yksi tai useampi tervehdyttämistoimenpide, niiden on ilmoitettava siitä kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Ilmoituksen antavat tiedoksi vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset.

6 artikla

Julkaiseminen

1. Jos 3 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti päätettyjen tervehdyttämistoimenpiteiden täytäntöönpano on omiaan vaikuttamaan kolmansien osapuolien oikeuksiin vastaanottavassa jäsenvaltiossa ja jos toimenpidettä koskevaan päätökseen voidaan hakea muutosta kotijäsenvaltiossa, kotijäsenvaltion hallinnollisten tai oikeusviranomaisten, hallinnonhoitajan tai muun kotijäsenvaltiossa toimivaltaisen henkilön on julkaistava ote päätöksestä *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ja jokaisen vastaanottavan jäsenvaltion kahdessa valtakunnallisessa päivälehdessä erityisesti, jotta muutoksenhakuoikeutta voidaan käyttää ajoissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu ote päätöksestä on lähetettävä viipymättä ja sopivinta tapaa käyttäen Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimistolle ja jokaisen vastaanottavan jäsenvaltion kahdelle valtakunnalliselle päivälehdelle.

3. Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto julkaisee otteen viimeistään kahdentenatoista päivänä sen lähettämisestä.

4. Julkaistavassa päätöksen otteessa on mainittava asianomaisten jäsenvaltioiden virallisella kielellä tai virallisilla kielillä erityisesti tehdyn päätöksen tarkoitus ja oikeusperusta sekä muutoksenhakuajat, erityisesti näiden päättymispäivät helposti ymmärrettävällä tavalla, ja muutoksenhaun suhteen toimivaltaisten viranomaisten tai toimivaltaisen tuomioistuimen tarkka osoite.

5. Tervehdyttämistoimenpiteitä sovelletaan riippumatta 1–3 kohdassa säädetyistä toimenpiteistä, ja ne ovat täysimääräisesti voimassa velkojiin nähden, elleivät kotijäsenvaltion hallinnolliset tai oikeusviranomaiset toisin määrää tai ellei kotijäsenvaltion näitä toimenpiteitä koskevassa lainsäädännössä toisin säädetä.

7 artikla

Velvollisuus ilmoittaa tunnetuille velkojille ja oikeus ilmoittaa saatavat

1. Jos kotijäsenvaltion lainsäädännössä on saatavan tunnustamisen edellytyksenä sen ilmoittaminen tai jos siinä on säädetty tervehdyttämistoimenpiteen pakollisesta ilmoittamisesta velkojille, joiden kotipaikka, tavanomainen asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on tässä valtiossa, kotijäsenvaltion hallinnollisten tai oikeusviranomaisten tai hallinnonhoitajan on ilmoitettava tervehdyttämistoimenpiteestä myös niille tunnetuille velkojille, joiden kotipaikka, tavanomainen asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, 14 artiklan ja 17 artiklan 1 kohdassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

2. Jos kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaan velkojilla, joiden kotipaikka, tavanomainen asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on tässä valtiossa, on oikeus ilmoittaa saatavansa tai esittää saataviaan koskevia huomautuksia, velkojilla, joiden kotipaikka, tavanomainen asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, on myös tämä oikeus 16 artiklassa ja 17 artiklan 2 kohdassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

B ***Luottolaitokset, joiden sääntömääräinen kotipaikka on yhteisön ulkopuolella***

8 artikla

Kolmansien maiden luottolaitosten sivuliikkeet

1. Sellaisen luottolaitoksen sivuliikkeen, jonka sääntömääräinen kotipaikka on yhteisön ulkopuolella, vastaanottavan jäsenvaltion hallinnollisten tai oikeusviranomaisten on viipymättä kaikin käytettävissä olevin keinoin ilmoitettava päätöksestään toteuttaa tervehdyttämistoimenpide sekä niistä konkreettisista vaikutuksista, joita tällä toimenpiteellä saattaa olla, mahdollisuuksien mukaan ennen toimenpiteen toteuttamista tai ainakin välittömästi tämän jälkeen, niiden muiden vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joihin luottolaitos on perustanut direktiivin 2000/12/EY 11 artiklassa tarkoitetussa ja *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* vuosittain julkaistussa luettelossa mainittuja sivuliikkeitä. Ilmoituksen antavat tiedoksi sen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jonka hallinnolliset tai oikeusviranomaiset ovat päättäneet toimenpiteen toteuttamisesta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut hallinnolliset tai oikeusviranomaiset pyrkivät sovittamaan toimintansa yhteen.

III OSASTO

LIKVIDAATIOMENETTELY

A ***Luottolaitokset, joiden sääntömääräinen kotipaikka on yhteisössä***

9 artikla

Likvidaatiomenettelyn aloittaminen – Ilmoittaminen muille toimivaltaisille viranomaisille

1. Ainoastaan likvidaatiomenettelyyn asettamisesta vastaavat kotijäsenvaltion hallinnolliset tai oikeusviranomaiset voivat päättää luottolaitosta sekä sen muihin jäsenvaltioihin perustettuja sivuliikkeitä koskevan likvidaatiomenettelyn aloittamisesta.

Kotijäsenvaltion hallinnollisen tai oikeusviranomaisen päätös aloittaa likvidaatiomenettely tunnustetaan ilman eri muodollisuuksia kaikkien muiden jäsenvaltioiden alueella, ja päätös tulee niissä voimaan samanaikaisesti kuin jäsenvaltiossa, jossa menettely aloitetaan.

2. Kotijäsenvaltion hallinnollisten tai oikeusviranomaisten on viipymättä kaikin käytettävissä olevin keinoin ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille päätöksestään aloittaa likvidaatiomenettely sekä niistä konkreettisista vaikutuksista, joita tällä menettelyllä saattaa olla, mahdollisuuksien mukaan ennen menettelyn aloittamista tai ainakin välittömästi tämän jälkeen. Ilmoituksen antavat tiedoksi kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset.

10 artikla

Sovellettava lainsäädäntö

1. Luottolaitoksen likvidaatio tapahtuu sen kotijäsenvaltiossa sovellettavien lakien, asetusten ja menettelyjen mukaisesti, ellei tässä direktiivissä toisin säädetä.

2. Kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaan määräytyy erityisesti:

a) likvidaatiomenettelyn alainen omaisuus sekä sellaisen omaisuuden asema, jonka luottolaitos saa likvidaatiomenettelyn alkamisen jälkeen;

b) luottolaitoksen ja selvittäjän toimivaltasuhteet;

c) kuittauksen edellytykset;

d) likvidaatiomenettelyn vaikutukset luottolaitoksen juokseviin sopimussuhteisiin;

e) likvidaatiomenettelyn vaikutukset yksittäisten velkojien saatavien erillisperintään, lukuun ottamatta niiden vaikutuksia vireillä oleviin oikeudenkäynteihin, joista säädetään 25 artiklassa;

f) mille saataville voidaan vaatia maksua luottolaitoksen omaisuudesta sekä likvidaatiomenettelyn alkamisen jälkeen syntyneiden saatavien asema;

g) saatavien ilmoittaminen, todistaminen ja hyväksyminen;

h) omaisuuden rahaksi muuttamisesta kertyneen tuoton jakaminen, maksunsaantijärjestys sekä niiden velkojien oikeudet, jotka ovat likvidaatiomenettelyn alkamisen jälkeen saaneet osittaisen suorituksen esinevakuuden perusteella tai kuittauksen kautta;

i) likvidaatiomenettelyn päättämisen edellytykset ja vaikutukset, erityisesti akordin osalta;

j) velkojan oikeudet likvidaatiomenettelyn päättymisen jälkeen;

k) vastuu likvidaatiomenettelyn kustannuksista;

l) kaikkia velkojia vahingoittavien oikeustointen mitättömyys, pätemättömyys ja täytäntöönpanokelvottomuus.

11 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten kuuleminen ennen vapaaehtoista likvidaatiota

1. Kotijäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia on kuultava tarkoituksenmukaisimmalla tavalla ennen kuin luottolaitoksen hallintoelimet päättävät vapaaehtoisesta likvidaatiosta.

2. Luottolaitoksen vapaaehtoinen likvidaatio ei estä tervehdyttämistoimenpiteestä päättämistä tai likvidaatiomenettelyn aloittamista.

12 artikla

Luottolaitoksen toimiluvan peruuttaminen

1. Jos päätetään aloittaa likvidaatiomenettely sellaisen luottolaitoksen osalta, johon ei ole sovellettu tervehdyttämistoimenpiteitä tai jonka suhteen ne ovat epäonnistuneet, laitoksen toimilupa on peruutettava noudattaen erityisesti direktiivin 2000/12/EY 22 artiklan 9 kohdassa säädettyä menettelyä.

2. Edellä 1 kohdassa säädetty toimiluvan peruuttaminen ei estä henkilöä tai henkilöitä, joille likvidaatio on uskottu, jatkamasta luottolaitoksen joitakin toimintoja siltä osin kuin se on tarpeen tai asianmukaista likvidaatiota varten.

Kotijäsenvaltio voi määrätä, että näitä toimintoja voidaan jatkaa kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella ja valvonnassa.

13 artikla

Julkaiseminen

Selvittäjien tai hallinnollisen tai oikeusviranomaisen on annettava tiedoksi päätös likvidaatiomenettelyn aloittamisesta julkaisemalla ote likvidaatiopäätöksestä *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ja jokaisen vastaanottavan jäsenvaltion kahdessa valtakunnallisessa päivälehdessä.

14 artikla

Tunnetuille velkojille ilmoittaminen

1. Kun likvidaatiomenettely aloitetaan, kotijäsenvaltion hallinnollisen tai oikeusviranomaisen tai selvittäjän on ilmoitettava siitä viipymättä ja kullekin erikseen niille tunnetuille velkojille, joiden kotipaikka, tavanomainen asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, paitsi silloin, kun kotijäsenvaltion lainsäädäntö ei edellytä saatavan ilmoittamista sen tunnustamiseksi.

2. Tässä ilmoituksessa, joka toimitetaan virallisella ilmoituksella, on mainittava erityisesti noudatettavat määräajat, seuraamukset niiden laiminlyönnistä, se elin tai viranomainen, joka on toimivaltainen ottamaan vastaan saatavia koskevat vaatimusilmoitukset tai huomautukset, sekä muut määrätyt toimenpiteet. Siitä on käytävä myös ilmi, onko velkojan ilmoitettava saatavansa, joka on etuoikeutettu tai jonka vakuutena on esinevakuus.

15 artikla

Velvoitteiden täyttäminen

Sen, joka on täyttänyt velvoitteensa sellaiselle luottolaitokselle, joka ei ole oikeushenkilö ja joka on toisessa jäsenvaltiossa aloitetun likvidaatiomenettelyn kohteena, vaikka hänen olisi pitänyt täyttää velvoitteensa tämän menettelyn selvittäjälle, katsotaan vapautuvan velvoitteesta, jos hän ei ollut tietoinen likvidaatiomenettelyn aloittamisesta. Ellei toisin näytetä, katsotaan, että tämän velvoitteen ennen 13 artiklassa säädettyä julkaisemista täyttänyt ei ollut tietoinen likvidaatiomenettelyn aloittamisesta; ellei toisin näytetä, katsotaan, että velvoitteen 13 artiklassa säädetyn julkaisemisen jälkeen täyttänyt oli tietoinen likvidaatiomenettelyn aloittamisesta.

16 artikla

Oikeus saatavien ilmoittamiseen

1. Jokaisella velkojalla, jonka kotipaikka, tavanomainen asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa, jäsenvaltioiden julkiset viranomaiset mukaan lukien, on oikeus ilmoittaa saatavansa tai tehdä saataviinsa liittyviä kirjallisia huomautuksia.

2. Kaikkien niiden velkojien saatavia, joiden kotipaikka, tavanomainen asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa, kohdellaan samalla tavalla ja samassa maksunsaantijärjestyksessä kuin sellaisia samankaltaisia saatavia, joita voivat esittää ne velkojat, joiden kotipaikka, tavanomainen asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on kotijäsenvaltiossa.

3. Lukuun ottamatta tapauksia, joissa kotijäsenvaltion laissa säädetään saataviin liittyvien huomautusten tekemisestä, velkojan on lähetettävä jäljennös mahdollisista todisteena olevista asiakirjoista ja ilmoitettava saatavan laji, sen syntymispäivä ja sen määrä sekä ilmoitettava, vetoaako hän saatavan osalta etuoikeuteen, esinevakuuteen tai omistuksenpidätykseen sekä mitä omaisuutta hänen vakuutensa koskee.

17 artikla

Kieli

1. Edellä 13 ja 14 artiklassa tarkoitettu ilmoitus on tehtävä jollakin kotijäsenvaltion virallisella kielellä. Tässä tarkoituksessa on käytettävä lomaketta, jossa on kaikilla EU:n virallisilla kielillä otsikko ”Kehotus saatavan ilmoittamiseen; määräajat” tai, jos kotijäsenvaltion laissa säädetään saataviin liittyvien huomautusten tekemisestä, ”Kehotus esittää saatavaan liittyviä huomautuksia; määräajat”.

2. Velkoja, jonka kotipaikka, tavanomainen asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa, voi ilmoittaa saatavansa tai esittää saatavaansa liittyviä huomautuksia jollakin tämän toisen jäsenvaltion virallisella kielellä. Tässä tapauksessa saatavaa ilmoitettaessa (tai saatavaan liittyviä huomautuksia esitettäessä) otsikon ”Saatavan ilmoittaminen” (tai ”Saataviin liittyvien huomautusten esittäminen”) on kuitenkin oltava jollakin kotijäsenvaltion virallisella kielellä. Lisäksi velkojalta voidaan vaatia saatavaa koskevasta ilmoituksesta tai huomautuksista käännös tälle kielelle.

18 artikla

Säännöllinen tietojen antaminen velkojille

Selvittäjien on säännöllisesti asianmukaisella tavalla annettava velkojille tietoja erityisesti likvidaation edistymisestä.

B ***Luottolaitokset, joiden sääntömääräinen kotipaikka on yhteisön ulkopuolella***

19 artikla

Kolmansien maiden luottolaitosten sivuliikkeet

1. Sellaisen luottolaitoksen sivuliikkeen, jonka sääntömääräinen kotipaikka on yhteisön ulkopuolella, vastaanottavan jäsenvaltion hallinnollisten tai oikeusviranomaisten on viipymättä kaikin käytettävissä olevin keinoin ilmoitettava päätöksestään aloittaa likvidaatiomenettely sekä niistä konkreettisista vaikutuksista, joita tällä toimenpiteellä saattaa olla, mahdollisuuksien mukaan ennen menettelyn aloittamista tai ainakin välittömästi tämän jälkeen, niiden muiden vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joihin luottolaitos on perustanut direktiivin 2000/12/EY 11 artiklassa tarkoitetussa ja *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* vuosittain julkaistussa luettelossa olevia sivuliikkeitä. Ilmoituksen antavat tiedoksi ensinnä mainitun vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset.

2. Hallinnollisten tai oikeusviranomaisten, jotka päättävät aloittaa sellaisen luottolaitoksen sivuliikettä koskevat likvidaatiomenettelyt, jonka sääntömääräinen kotipaikka on yhteisön ulkopuolella, on ilmoitettava likvidaatiomenettelyn aloittamisesta ja toimiluvan peruuttamisesta muiden vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Ilmoituksen antavat sen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, joka päätti menettelyn aloittamisesta.

3. 1 kohdassa tarkoitettujen hallinnollisten tai oikeusviranomaisten on pyrittävä sovittamaan toimintansa yhteen.

Myös selvittäjien on pyrittävä sovittamaan toimintansa yhteen.

IV OSASTO

TERVEHDYTTÄMISTOIMENPITEITÄ JA LIKVIDAATIOMENETTELYÄ KOSKEVAT YHTEISET SÄÄNNÖKSET

20 artikla

Vaikutukset tiettyihin sopimuksiin ja oikeuksiin

1. Tervehdyttämistoimenpiteen tai likvidaatiomenettelyn aloittamisen vaikutukset:

a) työsopimuksiin ja työsuhteisiin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jota sovelletaan kyseiseen työsopimukseen,

b) kiinteän omaisuuden nautinta- tai hankintaoikeutta koskeviin sopimuksiin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jonka alueella kiinteä omaisuus sijaitsee. Kyseisen lain mukaan määräytyy, onko omaisuus irtainta vai kiinteää,

c) luottolaitoksen ja sen vastapuolen väliseen sopimukseen perustuviin nettoutussopimuksiin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jota kyseisiin sopimuksiin sovelletaan,

d) luottolaitoksen ja sen vastapuolen välisiin takaisinostosopimuksiin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jota kyseisiin sopimuksiin sovelletaan, jollei f alakohdasta muuta johdu,

e) sellaista kiinteää omaisuutta, alusta tai ilma-alusta koskeviin oikeuksiin, jotka on merkittävä julkiseen rekisteriin, määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jonka toimivaltaan rekisterin pitäminen kuuluu,

f) rahoitusvälineitä koskevien omistusoikeuksien tai sellaisia rahoitusvälineitä koskevien muiden oikeuksien täytäntöönpanoon, joiden olemassaolo tai siirtäminen perustuu kirjaamiseen jäsenvaltiossa sijaitsevaan tai siellä pidettyyn rekisteriin, jäsenvaltiossa sijaitsevalle tai siellä pidetylle tilille tai jäsenvaltiossa sijaitsevaan tai siellä pidettyyn keskitettyyn säilytysjärjestelmään, määräytyvät sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa rekisteri, tili tai keskitetty säilytysjärjestelmä, johon kyseiset oikeudet on kirjattu, sijaitsee, tai jossa sitä pidetään,

g) säännellyillä markkinoilla tehtyihin liiketoimiin sekä näillä markkinoilla sovellettaviin menettelyihin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jota mainittuihin markkinoihin sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta f alakohdan soveltamista,

h) luottolaitokselle kuuluvaan tai sen hallussa olevaan aineelliseen tai aineettomaan, irtaimeen tai kiinteään omaisuuteen kohdistuviin kolmannen osapuolen esineoikeuteen tai omistuksenpidätykseen sekä esinevakuuksiin lajista riippumatta määräytyvät yksinomaan sen lain mukaan, jota kyseiseen oikeuteen, omistuksenpidätykseen tai vakuuteen sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta a–g alakohdan soveltamista.

2. Likvidaatiomenettelyn aloittaminen tai tervehdyttämistoimenpiteen toteuttaminen ei vaikuta velkojan oikeuteen kuitata laillisesti saatavansa luottolaitoksen saatavaa vastaan, jos kuittaus sallitaan sen jäsenvaltion laissa, jota luottolaitoksen saatavaan sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan c, d ja g alakohdan soveltamista.

21 artikla

Osoitus selvittäjien nimeämisestä

1. Hallinnonhoitajan tai selvittäjän nimeäminen on osoitettava esittämällä oikeaksi todistettu jäljennös alkuperäisestä nimeämispäätöksestä tai muulla kotijäsenvaltion hallinnollisen tai oikeusviranomaisen antamalla todistuksella.

Tästä voidaan vaatia käännös jollekin sen jäsenvaltion viralliselle kielelle, jossa hallinnonhoitaja tai selvittäjä aikoo toimia. Laillistamista tai muuta vastaavanlaista muodollisuutta ei vaadita.

2. Hallinnonhoitajat ja selvittäjät voivat käyttää kaikkien jäsenvaltioiden alueella kaikkia niitä toimivaltuuksia, joita he voivat käyttää kotijäsenvaltion alueella. Lisäksi he voivat nimetä henkilöitä, jotka tervehdyttämistoimenpiteen tai likvidaatiomenettelyn kuluessa avustavat tai tarvittaessa edustavat heitä etenkin vastaanottavissa jäsenvaltioissa ja erityisesti velkojien vastaanottavassa jäsenvaltiossa mahdollisesti kohtaamien ongelmien ratkaisemisen helpottamiseksi.

3. Toimivaltuuksiaan käyttäessään hallinnonhoitajan tai selvittäjän on noudatettava sen jäsenvaltion lakia, jossa hän aikoo toimia, erityisesti omaisuuden rahaksi muuttamista koskevien menettelyjen ja työntekijöille tiedottamisen osalta. Näihin toimivaltuuksiin ei voi sisältyä pakkokeinojen käyttöä eikä oikeutta ratkaista oikeudellisia riitoja tai erimielisyyksiä.

22 artikla

Julkiseen rekisteriin merkitseminen

1. Hallinnonhoitaja, selvittäjä tai kotijäsenvaltion hallinnollinen tai oikeusviranomainen voi vaatia, että tervehdyttämistoimenpiteestä tai likvidaatiomenettelyn aloittamispäätöksestä on tehtävä merkintä kiinteistörekisteriin, kaupparekisteriin ja muuhun muissa jäsenvaltioissa pidettävään julkiseen rekisteriin.

Jäsenvaltio voi kuitenkin säätää rekisteriin merkitsemisen pakolliseksi. Siinä tapauksessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun henkilön tai viranomaisen on ryhdyttävä tarvittaviin toimiin varmistaakseen rekisteriin merkitsemisen.

2. Rekisteriin merkitsemisestä aiheutuneita kustannuksia pidetään menettelyihin liittyvinä kuluina.

23 artikla

Velkojia vahingoittavat oikeustoimet

1. Kun on kyse kaikkia velkojia vahingoittavien oikeustointen mitättömyyttä, pätemättömyyttä ja täytäntöönpanokelvottomuutta koskevista säännöistä, 10 artiklaa ei sovelleta, jos edunsaaja näyttää toteen, että:

– kaikkia velkojia vahingoittavaan oikeustoimeen sovelletaan muun jäsenvaltion kuin kotijäsenvaltion lakia ja että
– tämän lain mukaan ei ole mitään keinoa riitauttaa kyseistä oikeustointa.

2. 3 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, jos oikeusviranomaisen päättämässä tervehdyttämistoimenpiteessä määrätään ennen toimenpiteen toteuttamista toteutettujen, kaikkia velkojia vahingoittavien oikeustointen mitättömyyttä, pätemättömyyttä tai täytäntöönpanokelvottomuutta koskevista säännöistä.

24 artikla

Kolmansien osapuolien suojaaminen

Jos luottolaitos tervehdyttämistoimenpiteiden toteuttamisen tai likvidaatiomenettelyn aloittamisen jälkeen luovuttaa vastiketta vastaan

– kiinteää omaisuutta,
– aluksen tai ilma-aluksen, joka on merkittävä julkiseen rekisteriin, tai
– rahoitusvälineitä tai sellaisia rahoitusvälineitä koskevia oikeuksia, joiden olemassaolo tai siirtäminen edellyttää kirjaamista jäsenvaltiossa sijaitsevaan tai siellä pidettävään rekisteriin, jäsenvaltiossa sijaitsevalle tai siellä pidettävälle tilille tai jäsenvaltiossa sijaitsevaan tai siellä pidettävään keskitettyyn säilytysjärjestelmään,

tällaisen oikeustoimen pätevyys määräytyy sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa kiinteä omaisuus sijaitsee tai jonka valvonnassa rekisteriä, tiliä tai säilytysjärjestelmää pidetään.

25 artikla

Vireillä olevat oikeudenkäynnit

Tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn vaikutukset luottolaitoksen vallinnasta erotettua omaisuutta tai oikeutta koskevaan vireillä olevaan oikeudenkäyntiin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa oikeudenkäynti on vireillä.

26 artikla

Salassapitovelvollisuus

Kaikkia 4, 5, 8, 9, 11 ja 19 artiklassa säädetyssä tiedonanto- tai kuulemismenettelyssä tietoja vastaanottavia tai antavia henkilöitä koskee salassapitovelvollisuus direktiivin 2000/12/EY 30 artiklassa säädettyjen sääntöjen ja edellytysten mukaisesti, lukuun ottamatta oikeusviranomaisia, joihin sovelletaan voimassa olevia kansallisia säännöksiä.

V OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

27 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset ... (*). Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Tämän direktiivin mukaisesti annettuja kansallisia säännöksiä sovelletaan ainoastaan niihin tervehdyttämistoimenpiteisiin tai likvidaatiomenettelyihin, jotka toteutetaan tai aloitetaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun päivämäärän jälkeen. Ennen kyseistä päivää toteutettuihin toimenpiteisiin ja aloitettuihin menettelyihin sovelletaan edelleen sitä lainsäädäntöä, jota niihin sovellettiin toteuttamis- tai aloittamishetkellä.

2. Jäsenvaltioiden antaessa näitä säädöksiä niissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle.

28 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

29 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

(*) Kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

Komissio toimitti neuvostolle 9. tammikuuta 1986 EY:n perustamissopimuksen 47 artiklan 2 kohtaan perustuvan ehdotuksen direktiiviksi [1].

Euroopan parlamentti antoi ehdotuksesta lausuntonsa ensimmäisessä käsittelyssä 13. maaliskuuta 1987 [2]. Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 2. heinäkuuta 1986. Komissio antoi lausuntojen pohjalta muutetun ehdotuksen 11. tammikuuta 1988. Euroopan rahapoliittinen instituutti antoi lausuntonsa 12. kesäkuuta 1996.

Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa 17. heinäkuuta 2000 perustamissopimuksen 251 artiklan mukaisesti.

Yhteisen kannan nimi on mukautettu talletusten vakuusjärjestelmistä 30 päivänä toukokuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/19/EY [3] huomioon ottamiseksi.

II TAVOITTEET

Jotta voidaan taata velkojien tasapuolinen kohtelu ja luottolaitosten tervehdyttämisen ja likvidaation moitteeton hoitaminen Euroopan unionin sisällä, direktiivin tavoitteena on varmistaa, että

– kotijäsenvaltion hallinnollisilla ja oikeusviranomaisilla on yksinomainen toimivalta toteuttaa ja panna täytäntöön tervehdyttämistoimenpiteitä ja likvidaatiomenettelyjä kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön ja siellä voimassa olevien käytäntöjen mukaisesti, ellei direktiivissä toisin säädetä, ja

– turvataan niiden velkojien oikeudet, joiden kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa.

Direktiivin tavoitteena ei ole yhdenmukaistaa kansallista lainsäädäntöä vaan varmistaa jäsenvaltioiden tervehdyttämistoimenpiteiden ja likvidaatiomenettelyjen vastavuoroinen tunnustaminen ja tarvittava yhteistoiminta.

Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi yhteisessä kannassa muutetaan komission ehdotuksen joitakin säännöksiä tarkentamalla niiden sanamuotoa. Siinä otetaan myös käyttöön joitakin uusia säännöksiä, jotka suurelta osalta perustuvat maksukyvyttömyysmenettelyistä 29 päivänä toukokuuta 2000 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1346/2000 [4], jäljempänä 'maksukyvyttömyysasetus'. Tämä on tehty yhteisön lainsäädännön johdonmukaisuuden varmistamiseksi ja tarvittaessa maksukyvyttömyyttä koskevien pankkialan erityissääntöjen mukauttamiseksi EU:ssa yleisesti sovellettavan maksukyvyttömyysasetuksen samoja asioita koskeviin säännöksiin. Näiden säännösten tarkoituksena on tehostaa edellä esitettyjä tavoitteita, ja ne koskevat ensi sijassa niiden velkojien aseman suojaamista, joiden kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin likvidaatiomenettelyjen kohteena olevan luottolaitoksen kotijäsenvaltio, hallinnonhoitajan ja selvittäjän valtuuksien ja velvollisuuksien määrittelemistä ja sellaisten säännösten käyttöön ottamista, joilla lisätään oikeusvarmuutta säätämällä siitä, mitä lainsäädäntöä sovelletaan tietyissä erityistapauksissa, esimerkiksi kiinteän omaisuuden osalta.

---

[1] Silloinen 57 artiklan 2 kohta.
[2] Lausunto vahvistettiin 27. lokakuuta 1999, EYVL C 154, 5.6.2000.
[3] EYVL L 135, 31.5.1994, s. 5–14.
[4] EYVL L 160, 30.6.2000, s. 1.

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

A YLEISET HUOMAUTUKSET

Yhteisessä kannassa otetaan huomioon seuraavien säädösten antaminen:

– luottolaitosten liiketoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta ja direktiivin 77/780/ETY muuttamisesta 15 päivänä joulukuuta 1989 annettu toinen neuvoston direktiivi ([1])

– talletusten vakuusjärjestelmistä 30 päivänä toukokuuta 1994 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/19/EY

– selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä 19 päivänä toukokuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY ([2])

– maksukyvyttömyysmenettelyistä 29 päivänä toukokuuta 2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1346/2000

– luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 20 päivänä maaliskuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/12/EY ([3]), joka on useiden luottolaitoksia koskevien direktiivien, erityisesti direktiivin 77/780/ETY (ensimmäinen pankkidirektiivi) ja direktiivin 89/646/ETY (toinen pankkidirektiivi) kodifioitu versio. Tämän vuoksi kaikki kyseisien direktiivien säännöksiin tehdyt viittaukset on mukautettu niin, että ne koskevat kodifioitua tekstiä.

Luottolaitoksiin ja vakuutusyrityksiin ei sovelleta maksukyvyttömyysasetusta näiden alojen erityissääntelyn vuoksi. Kyseisillä kahdella alalla on useita samanlaisia lainsäädännöllisiä piirteitä (kotijäsenvaltion sääntely, toimilupavaatimus jne.). Neuvosto on käsitellyt muutettua ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vakuutusyritysten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta ([4]) saman ajan kuin käsiteltävää ehdotusta direktiiviksi luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta, ja sen käsittelyssä on valittu samanlaisia ratkaisuja, aina kun kunkin alan erityisolosuhteet ovat tämän mahdollistaneet.

Direktiivin nimi muutettiin talletusten vakuusjärjestelmistä 30 päivänä toukokuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/19/EY antamisen jälkeen, ks. edellä, ja komission ehdotuksen IV osasto poistettiin ja korvattiin tervehdyttämistoimenpiteitä ja likvidaatiomenettelyä koskevia yhteisiä säännöksiä koskevalla uudella IV osastolla.

B I OSASTO – SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

Direktiivin 1 artikla, jossa määritellään direktiivin soveltamisala, on sanamuodoltaan muuttamaton verrattuna komission muutettuun ehdotukseen, lukuun ottamatta täsmällisempää viittausta direktiivin 2000/12/EY poikkeuksiin. Näin ollen Euroopan parlamentin komission ehdotuksen 1 artiklaan ehdottama tarkistus on otettu yhteiseen kantaan.

Komission muutetun ehdotuksen 2 ja 16 artikla, jotka liittyvät liitteisiin, joissa on luettelo direktiivin kattamista toimenpiteistä ja menettelyistä, on poistettu. Neuvosto katsoo, että yhteisen kannan 2 artiklassa esitetyt tervehdyttämistoimenpiteitä, likvidaatiomenettelyä, toimivaltaisia viranomaisia ja hallinnollisia ja oikeusviranomaisia koskevat määritelmät ovat riittävät direktiivin soveltamisalan määrittelemiseksi. Tällä ratkaisulla vältetään lisäksi oikeudellisesti ja teknisesti vaikea kysymys, miten direktiiviin sisällytetään tulevat kansallisen lainsäädännön muutokset. Euroopan parlamentin komission ehdotuksen 2 artiklaan ehdottamaa tarkistusta ja uutta 2 a artiklaa sekä likvidaatiomenettelyjä koskevaa uutta 15 a artiklaa ei näin ollen ole otettu yhteiseen kantaan, lukuun ottamatta sitä, että likvidaatiomenettelyt on nyt määritelty, ks. jäljempänä.

([1]) Direktiivi 89/646/ETY, EYVL L 386, 30.12.1989, s. 1–13.
([2]) EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45–50.
([3]) EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1.
([4]) EYVL C 253, 6.10.1989, s. 3.

Yhteisen kannan 2 artiklaa (komission muutetun ehdotuksen 3 artikla) on muutettu, ja siihen on lisätty useiden termien määritelmät direktiivissä käytettyjen termien selkeyttämiseksi.

Kotijäsenvaltion, vastaanottavan jäsenvaltion ja toimivaltaisten viranomaisten määritelmät vastaavat nyt kyseisten termien määritelmiä nykyisessä lainsäädännössä. Nykyisen lainsäädännön mukainen sivuliikkeen määritelmä on lisätty.

Jotta vältettäisiin direktiivissä tarkoitettuja viranomaisia koskevat sekaannukset, on lisätty hallinnollisia ja oikeusviranomaisia koskeva määritelmä, joilla tarkoitetaan viranomaisia, joiden toimivaltaan tervehdyttämistoimenpiteet tai likvidaatiomenettely kuuluvat, erotuksena luottolaitosten valvonnasta vastaavista viranomaisista. Koska määritelmät kattavat sekä tervehdyttämistoimenpiteistä että likvidaatiomenettelystä vastaavat viranomaiset, yhteiseen kantaan on otettu Euroopan parlamentin komission ehdotuksen 3 artiklaan ehdottaman tarkistuksen sisältö.

Tervehdyttämistoimenpiteet ja likvidaatiomenettelyt on määritelty siten, että otetaan huomioon liitteiden poistaminen, ks. edellä. Tervehdyttämistoimenpiteiden määritelmään sisältyy nyt kyseisten toimenpiteiden olennainen osa, eli se, että ne voivat vaikuttaa kolmansien osapuolien olemassa oleviin oikeuksiin, ja johdanto-osan 8–10 kappaleessa määritelmää perustellaan. Likvidaatiomenettelyjen määritelmässä on maksukyvyttömyysasetukseen perustuva kohta, eli se, että termi sisältää menettelyt, jotka päättyvät akordiin tai vastaavaan toimenpiteeseen. Koska määritelmät kattavat sekä tervehdyttämistoimenpiteet että likvidaatiomenettelyt, yhteiseen kantaan on otettu osa Euroopan parlamentin ehdottaman uuden 2 a artiklan sisällöstä, joka sisältyy komission muutetun ehdotuksen 2 artiklaan ja jossa esitetään tervehdyttämistoimenpiteitä koskeva määritelmä, kun tätä ei komission alkuperäisessä ehdotuksessa ollut.

Hallinnonhoitajan ja selvittäjän määritelmät on lisätty vakuutusyritysten tervehdyttämistä ja likvidaatiota koskevan direktiivin mukaisesti, näitä toimintoja koskevien artiklojen soveltamisalan määrittelemiseksi.

Säänneltyjen markkinoiden ja rahoitusvälineiden määritelmät on lisätty tiettyihin erityistapauksiin sovellettavaan lainsäädäntöön liittyvän 20 artiklan soveltamisalan määrittelemiseksi.

C II OSASTO – TERVEHDYTTÄMISTOIMENPITEET

Direktiivin 3 artikla (komission muutetun ehdotuksen 4 artikla) on direktiivin keskeinen artikla tervehdyttämistoimenpiteiden osalta. Yhteisessä kannassa säilytetään komission ehdotuksen 1 ja 2 kohta sanamuodoltaan hieman muutettuina; kyseisissä kohdissa säädetään periaate kotijäsenvaltion päättämien toimenpiteiden soveltamisesta koko yhteisössä. Jotta kotijäsenvaltion viranomaisvalvontaa koskevaa periaatetta ei heikennettäisi, neuvosto on poistanut 3 kohdan, jossa jätettiin avoimeksi mahdollisuus, että vastaanottava jäsenvaltio soveltaa tervehdyttämistoimenpiteitä ainoastaan sivuliikkeen osalta.

Direktiivin 4 artiklassa (komission muutetun ehdotuksen 5 artikla) oleva velvoite vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisille ilmoittamisesta säilytetään yhteisessä kannassa pienin muutoksin. Yhteisessä kannassa selkeytetään, mille viranomaisille velvoite kuuluu, ja täsmennetään ilmoitettavat tiedot. Kotijäsenvaltion valvontaa koskevan periaatteen mukaisesti neuvosto päätti, ettei kotijäsenvaltion velvoitetta kuulla vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisia tervehdyttämistoimenpiteiden vaikutusten osalta säilytetä. Yhteisessä kannassa noudatetaan Euroopan parlamentin 5 artiklaan ehdottamaa tarkistusta, koska siihen ei sisälly komission ehdottamaa poikkeusta ilmoittamisvelvollisuudesta. Yhteisessä kannassa sallitaan toimenpiteiden toteuttaminen kiireellisissä tapauksissa ilman ennakolta ilmoittamista, ja näin ollen siinä otetaan huomioon Euroopan parlamentin ehdottaman, kiireellisiä tapauksia koskevan 6 a artiklan henki.

Direktiivin 5 artiklassa (komission muutetun ehdotuksen 6 artikla) oleva velvoite kotijäsenvaltion viranomaisille ilmoittamisesta säilytetään pienin muutoksin, joiden tarkoitus on selkeyttää tekstiä. Kuten 3 artiklan osalta, neuvosto päätti olla säilyttämättä toista alakohtaa, jossa jätettiin avoimeksi mahdollisuus, että vastaanottava jäsenvaltio soveltaa tervehdyttämistoimenpiteitä sivuliikkeen osalta.

Julkaisemista koskevassa 6 artiklassa säilytetään komission muutetun ehdotuksen 7 artikla pienin muutoksin. Viittaus osakkeenomistajiin on poistettu johdanto-osan 8 kappaleessa esitetyistä syistä. Neuvosto ei katsonut tarpeelliseksi säilyttää yksittäisille velkojille ilmoittamista koskevaa komission ehdotuksen 2 kohtaa yhteisen kannan 7 artiklan pohjalta, ks. jäljempänä. Direktiivin 3 artiklan mukaisesti muutoksenhakua koskevaa määräaikaa säännellään kansallisessa lainsäädännössä. Yhteisessä kannassa julkaisemisesta tehdään pakollinen, eli siinä on näin ollen otettu huomioon Euroopan parlamentin komission ehdotuksen 5 artiklaan ehdottama tarkistus, joka sisältyi ainoastaan osittain komission muutettuun ehdotukseen.

Direktiivin 7 artiklassa otetaan käyttöön erityissäännökset, jotka koskevat velvollisuutta ilmoittaa tunnetuille velkojille, ja oikeus ilmoittaa saatavat niiden velkojien oikeuksien suojelemiseksi, joiden kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin luottolaitoksen kotijäsenvaltiossa. Säännökset on mukautettu tervehdyttämistoimenpiteisiin liittyviin samanlaisiin säännöksiin, jotka vuorostaan on mukautettu maksukyvyttömyysasetuksen samanlaisiin säännöksiin, ks. jäljempänä.

Neuvosto on päättänyt rajoittaa kolmansien maiden luottolaitosten sivuliikkeitä koskevan 8 artiklan vaatimukseen, jonka mukaan hallinnollisten ja oikeusviranomaisten on ilmoitettava niiden muiden jäsenvaltioiden viranomaisille, joissa samalla luottolaitoksella on sivuliikkeitä, ja pyrittävä sovittamaan toimintansa yhteen, koska yhteisön lainsäädännössä ei ole yhteensovitettu kyseisiin sivuliikkeisiin sovellettavia säännöksiä. Direktiivin 8 artiklassa ei velvoiteta hallinnonhoitajia sovittamaan toimintaansa yhteen, toisin kuin likvidaatiomenettelyjen selvittäjien osalta on tehty, koska hallinnonhoitajaa ei aina nimitetä, ks. jäljempänä. Tiedot on toimitettava samoin edellytyksin kuin tiedot yhteisön luottolaitosten sivuliikkeiden vastaanottaville jäsenvaltioille, ks. 4 artikla.

Komission muutetun ehdotuksen 9 artikla on poistettu liitteiden poistamisen vuoksi. Komission muutetun ehdotuksen 10 artikla on tarpeeton yhteisen kannan 3 artiklan pohjalta.

D III OSASTO – LIKVIDAATIOMENETTELY

Direktiivin 9 artiklassa (komission muutetun ehdotuksen 11 artiklan 1 ja 3 kohta) säilytetään komission muutetussa ehdotuksessa esitetty keskeinen yleispätevyyden periaate, mutta muutetussa muodossa. Teksti on nyt mukautettu yhteisen kannan 3 ja 4 artiklan tervehdyttämistoimenpiteitä koskevaan vastaavaan tekstiin; siinä korostuu yleispätevyyden periaate ja siinä otetaan direktiivin sisäisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi käyttöön sama ilmoittamista koskeva menettely kuin tervehdyttämistoimenpiteiden osalta.

Direktiivin 10 artiklan 1 kohdassa korostetaan komission muutetun ehdotuksen 11 artiklan 2 kohdassa säädettyä yleispätevyyden periaatetta. Koska 10 artiklassa ei mainita konkurssiyleissopimuksen, nykyisin maksukyvyttömyysasetuksen, soveltamista kuten komission alkuperäisessä ehdotuksessa, yhteiseen kantaan on otettu Euroopan parlamentin komission ehdotuksen 11 artiklaan ehdottama tarkistus, jonka komissio on ottanut muutettuun ehdotukseensa. Artiklan 2 kohta on lisätty 1 kohdassa säädetyn yleispätevyyden periaatteen soveltamisalan valaisemiseksi maksukyvyttömyysasetuksen 4 artiklan 2 kohdan sanamuodon mukaisesti laatimalla luettelo esimerkeistä, jotka määräytyvät kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

Vapaaehtoiseen likvidaatioon liittyvässä 11 artiklassa säilytetään komission muutetun ehdotuksen 12 artikla pienin sanamuodon muutoksin, joiden tarkoitus on selkeyttää tekstiä. Yhteisen kannan 2 kohdassa todetaan ainoastaan, että vapaaehtoinen likvidaatio ei estä tervehdyttämistoimenpiteitä tai likvidaatiomenettelyä. Tällaisiin toimenpiteisiin ja menettelyihin liittyvät säännökset ovat muissa osissa direktiiviä, ja kotijäsenvaltion viranomaiset voivat aina tarvittaessa päättää tervehdyttämistoimenpiteistä tai likvidaatiomenettelystä, senkin jälkeen kun vapaaehtoinen likvidaatio on aloitettu.

Direktiivin 12 artiklan (komission ehdotuksen 13 artikla) sanamuotoa on muutettu ja siihen on tehty muita muutoksia, jotka johtuvat kotijäsenvaltion valvontaa koskevasta periaatteesta. Artiklan 3 kohta on poistettu, koska toimilupaa koskevat säännöt on säädetty direktiivissä 2000/12/EY.

Julkaisemista koskeva 13 artikla vastaa komission muutetun ehdotuksen 14 artiklan 3 kohtaa, ja se on mukautettu 6 artiklan 1 kohdassa olevaan tervehdyttämistoimenpiteiden julkaisemisvaatimukseen. Tämän säännöksen sisällyttämisellä yhteiseen kantaan on otettu huomioon Euroopan parlamentin ehdottama, komission ehdotuksen 14 artiklaan liittyvä tarkistus, jonka komissio hyväksyi muutettuun ehdotukseensa. Komission ehdotuksen 14 artiklan 1 kohta on poistettu yhteisen kannan 9 artiklan 1 kohdan ja 10 artiklan pohjalta. Selvittäjän toimivaltuuksia säännellään yhteisen kannan 21 artiklan 2 kohdassa, ja tätä asiaa koskeva 14 artiklan 2 kohta on näin ollen poistettu.

Direktiiviin on lisätty 14, 15, 16 ja 17 artikla maksukyvyttömyysasetuksen antamisen vuoksi, kuten edellä yhteistä kantaa koskevissa yleisissä huomautuksissa todetaan, direktiivin täydentämiseksi niiden seikkojen osalta, joita ei säännelty komission ehdotuksessa.

Velkojille ilmoittamista koskeva 14 artikla on mukautettu maksukyvyttömyysasetuksen 40 artiklaan, ja siinä säädetään velvoitteesta ilmoittaa tunnetuille velkojille sekä toimitettavien tietojen sisällöstä. Tavoitteena on turvata niiden velkojien asema, joiden kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin maksukyvyttömän luottolaitoksen kotijäsenvaltiossa.

Velvoitteiden täyttämistä koskeva 15 artikla on mukautettu maksukyvyttömyysasetuksen 24 artiklaan. Huolimatta julkaisemista koskevista säännöksistä voi syntyä tilanne, jossa maksukyvyttömän luottolaitoksen velallinen täyttää sitoumuksensa luottolaitosta kohtaan, kun sitoumus olisi ollut täytettävä selvittäjää kohtaan, ja 15 artiklan tavoitteena on suojella hyvässä uskossa toiminutta velallista. Säännös kattaa kuitenkin ainoastaan sen harvinaisen tapauksen, jossa sitoumus on täytetty sellaista luottolaitosta kohtaan, joka on fyysinen henkilö tai fyysisten henkilöiden muodostama henkilöyhtiö, koska katsotaan, että vaara siitä, että luottolaitos ottaa vastaan maksun vilpillisessä mielessä ja ilmoittamatta selvittäjälle, syntyy ainoastaan tällaisessa tapauksessa.

Direktiivin 16 artiklassa säädetään kaksi perusperiaatetta likvidaatiomenettelyä varten. Maksukyvyttömyysasetuksen 39 artiklan mukaisessa 1 kohdassa säädetään, että jokaisella velkojalla, muiden jäsenvaltioiden julkiset viranomaiset mukaan lukien, on oikeus ilmoittaa saatavansa. Ilmaus ”ilmoittaa saatavansa tai tehdä saataviinsa liittyviä kirjallisia huomautuksia” on valittu, koska joidenkin jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä ei vaadita saatavan ilmoittamista vaan ainoastaan saataviin liittyvien huomautusten tekemistä. Artiklan 2 kohdassa korostetaan yleispätevyyden käsitteen tärkeätä periaatetta eli sitä, että kaikkien velkojien saatavia kohdellaan samalla tavalla ja samassa maksunsaantijärjestyksessä kuin kotijäsenvaltion velkojia. Maksukyvyttömyysasetuksen 41 artiklan mukaisessa 3 kohdassa säännellään sellaisen velkojan esittämään saatavaan liittyviä tietoja, jonka kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa.

Maksukyvyttömyysasetuksen 42 artiklan mukaisessa 17 artiklassa säännellään saatavien ilmoittamiseen sovellettavaa kielijärjestelyä. Perussääntö on se, että ilmoitus on tehtävä kotijäsenvaltion kielellä. Keskeiset sanat ”Kehotus saatavan ilmoittamiseen/esittää saatavaan liittyviä huomautuksia; määräajat” on kuitenkin oltava kaikilla unionin virallisilla kielillä. Pääsääntö velkojan osalta, jonka kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa, on se, että hän voi ilmoittaa saatavansa jollakin tämän toisen jäsenvaltion virallisella kielellä, vaikka häneltä voidaan vaatia käännös; ainoastaan keskeiset sanat ”saatavan ilmoittaminen/saataviin liittyvien huomautusten esittäminen” on oltava jollakin kotijäsenvaltion virallisella kielellä.

Velkojien oikeuksien turvaamiseksi menettelyn aikana on lisätty uusi säännös, 18 artikla, jossa velvoitetaan selvittäjät antamaan velkojille tietoja likvidaatiomenettelyn edistymisestä.

Koska kolmansien maiden luottolaitosten sivuliikkeitä ei säännellä yhteisön tasolla, neuvosto on päättänyt, samoin kuin tervehdyttämistoimenpiteitä koskevan 8 artiklan osalta, rajoittaa 19 artiklan, joka on komission muutetun ehdotuksen 15 artikla, tietoja ja yhteensovittamista koskeviin vaatimuksiin. Artiklan 1 kohdassa säännellään muiden vastaanottavien jäsenvaltioiden viranomaisille ennen likvidaatiomenettelyn aloittamista annettavia tietoja, ja se on 8 artiklan 1 kohdassa olevan vastaavan ilmoitusmenettelyn mukainen. Komission ehdotuksen 15 artiklan 3 kohdassa säädetty myöhempää ilmoittamista koskeva vaatimus on 2 kohdassa, jossa säädetään ilmoittamisvelvollisuudesta kun likvidaatiomenettely on aloitettu ja toimilupa peruutettu. Tätä ilmoitusta koskeva menettely on mukautettu 1 kohtaan. Artiklan 3 kohta on mukautettu 8 artiklan 2 kohtaan, ja siinä säädetään lisäksi, että selvittäjät ovat velvollisia sovittamaan toimintansa yhteen, koska selvittäjien työ voi olla yhtä tärkeää kuin viranomaisten.

Komission muutetun ehdotuksen 16 artikla on poistettu liitteiden poistamisen vuoksi, ks. edellä.

E IV OSASTO – TERVEHDYTTÄMISTOIMENPITEITÄ JA LIKVIDAATIOMENETTELYÄ KOSKEVAT YHTEISET SÄÄNNÖKSET

Osasto on lisätty komission ehdotukseen. Kuten edellä selostetaan, neuvosto katsoi, että direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi ja yhteisön lainsäädännön oikeudellisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi on asianmukaista ottaa käyttöön joitakin lisäsäännöksiä, jotka suurelta osalta perustuvat maksukyvyttömyysasetukseen. Suurin osa kyseisistä lisäsäännöksistä on IV osastossa, johon on otettu tervehdyttämistoimenpiteitä ja likvidaatiomenettelyä koskevat yhteiset säännökset.

Direktiivin 20 artiklassa on säännökset toimenpiteiden ja menettelyjen vaikutuksista tiettyihin sopimuksiin ja oikeuksiin. Tässä artiklassa poiketaan 3 ja 10 artiklassa esitetystä kotijäsenvaltioiden lain soveltamista koskevasta periaatteesta. Artiklan yleisenä tavoitteena on varmistaa oikeusvarmuus erityisissä tapauksissa, joissa katsotaan, että sopimuksen tärkeys tai erityisluonne oikeuttaa poikkeamisen yleispätevyyden periaatteesta.

Artiklan 1 kohdan a alakohdassa oleva ensimmäinen poikkeus koskee työsopimuksia ja työsuhteita, jotka määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jota sovelletaan kyseiseen työsopimukseen. Tämä maksukyvyttömyysasetuksen 10 artiklan mukainen säännös on otettu käyttöön luottolaitoksen vastaanottavassa jäsenvaltiossa olevan sivuliikkeen työntekijöiden suojelemiseksi siltä, että heidän sopimukseensa äkkiä sovellettaisiin toisen jäsenvaltion lainsäädäntöä.

Maksukyvyttömyysasetuksen 8 artiklan mukaisessa 1 kohdan b alakohdassa olevalla toisella poikkeuksella säännellään kiinteään omaisuuteen liittyviä sopimuksia. Tällaisiin sopimuksiin sovelletaan kaikissa jäsenvaltioissa erityissääntelyä sekä sopimuspuolten että sen jäsenvaltion yleisen edun suojelemiseksi, jossa ne sijaitsevat. Neuvosto katsoo näin ollen asianmukaiseksi poiketa yleispätevyyden periaatteesta ja säätää, että sekä jäsenvaltiossa sijaitsevan kiinteän omaisuuden nautintaoikeutta koskeviin sopimuksiin, joista tyypillinen esimerkki on vuokrasopimus, että sen hankintaoikeutta koskeviin sopimuksiin sovelletaan kyseisen jäsenvaltion lakia. Koska säännöt siitä, mikä on kiinteää omaisuutta, voivat vaihdella eri jäsenvaltioissa, säädetään mahdollisen epävarmuuden välttämiseksi, että se onko omaisuus irtainta vai kiinteää, määräytyy sen jäsenvaltion lain mukaan, jonka alueella omaisuus sijaitsee.

Artiklan 1 kohdan c alakohta koskee luottolaitoksen ja sen vastapuolen väliseen sopimukseen perustuvia nettoutussopimuksia (sopimuksia, joilla kuitataan positiiviset ja negatiiviset saldot) ja d alakohta takaisinostosopimuksia (arvopapereiden myyjän ja ostajan välisiä sopimuksia, joissa myyjä sitoutuu ostamaan arvopaperit takaisin sovittuun hintaan). Molemmissa tapauksissa sovelletaan sopimukseen sovellettavan jäsenvaltion lakia. Tällaisia sopimuksia käytetään yleisesti rahoitusmarkkinoilla, ja neuvosto katsoo, että kyseisten sopimusten erityistehtävä edellyttää poikkeusta kotijäsenvaltion lain soveltamista koskevasta yleispätevästä periaatteesta rahoitusmarkkinoiden toiminnan suojelemiseksi ja sopimuspuolten oikeusvarmuuden varmistamiseksi.

Artiklan 1 kohdan e alakohta koskee julkiseen rekisteriin merkittäviä oikeuksia, jotka määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jonka toimivaltaan rekisterin pitäminen kuuluu. Tämä säännös perustuu maksukyvyttömyysasetuksen 11 artiklaan, johon sitä ei kuitenkaan ole kokonaan mukautettu, ja se on otettu käyttöön, jotta voidaan välttää ristiriidat kiinteää omaisuutta, laivoja tai ilma-aluksia koskevien kansallisten rekisteröintijärjestelmien kanssa, kun kotijäsenvaltion laissa on säännöksiä, jotka eivät ehkä ole sopusoinnussa rekisteröintivaltion lain kanssa.

Artiklan 1 kohdan f alakohta koskee sellaisia arvopapereita koskevia oikeuksia, jotka on kirjattu jäsenvaltiossa sijaitsevaan tai siellä pidettyyn rekisteriin, jäsenvaltiossa sijaitsevalle tai siellä pidetylle tilille tai jäsenvaltiossa sijaitsevaan tai siellä pidettyyn keskitettyyn säilytysjärjestelmään, riippumatta siitä, ovatko ne arvo-osuusmuodossa vai ei. Säännöksen tarkoituksena on suojata kyseisiä arvopapereita koskevat oikeudet niiltä mahdollisilta kielteisiltä vaikutuksilta, jotka aiheutuvat tervehdyttämistoimenpiteistä tai maksukyvyttömyysmenettelyjen aloittamisesta jäsenvaltion lain mukaisesti, joka eroaa sen jäsenvaltion laista, jossa rekisteriä, tiliä tai säilytysjärjestelmää pidetään. Samoin kuin e kohdassa, luottolaitoksen osalta toteutettujen tervehdyttämistoimenpiteiden tai maksukyvyttömyysmenettelyjen vaikutus niitä arvopapereita koskeviin oikeuksiin, jotka ovat maksukyvyttömän luottolaitoksen hallussa, määräytyy yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa rekisteri, tili tai keskitetty säilytysjärjestelmä, johon kyseiset oikeudet on kirjattu, sijaitsee tai jossa sitä pidetään.

Direktiivin 1 kohdan g alakohdassa säädetään maksukyvyttömyysasetuksen 9 artiklan mukaisesti, että f kohdasta riippumatta tervehdyttämistoimenpiteen tai maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisen vaikutukset 2 artiklassa määritellyillä säännellyillä markkinoilla (arvopaperipörssissä) tehtyihin liiketoimiin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jota mainittuihin markkinoihin sovelletaan. Säännöksen tarkoituksena on varmistaa kyseisten markkinoiden toiminta ja suojata markkinoihin sovellettavan lain säilyttämää tasapainoa toisen oikeusjärjestelmän mukaisesti toteutetun tervehdyttämistoimenpiteen tai maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisen mahdollisesti aiheuttamilta häiriöiltä; tällä voisi olla kielteisiä vaikutuksia, jotka ulottuvat kauas maksukyvyttömän luottolaitoksen ja sen sopimuspuolten ulkopuolelle.

Direktiivin 1 kohdan h alakohtaan on otettu samanlainen säännös, joka koskee maksukyvyttömälle luottolaitokselle kuuluvaan omaisuuteen kohdistuvia esineoikeutta tai omistuksenpidätystä, jotka määräytyvät yksinomaan sen lain mukaan, jota kyseiseen oikeuteen sovelletaan. Säännös perustuu maksukyvyttömyysasetuksen 5 ja 7 artiklaan, mutta sitä ei ole kokonaan mukautettu niihin. Esineoikeutta ei ole määritelty, koska direktiivin tarkoituksena ei ole yhdenmukaistaa tätä käsitettä.

Kuittausta koskevassa 2 kohdassa säädetään maksukyvyttömyysasetuksen 6 artiklan mukaisesti, että tervehdyttämistoimenpiteen toteuttaminen tai likvidaatiomenettelyn aloittaminen ei vaikuta velkojan oikeuteen kuitata saatavansa, jos kuittaus sallitaan sen jäsenvaltion laissa, jota luottolaitoksen saatavaan sovelletaan, huolimatta siitä, sallitaanko kyseinen kuittaus kotijäsenvaltion laissa vai ei.

Direktiivin 21 artiklan 1 kohta on mukautettu maksukyvyttömyysasetuksen 19 artiklaan. Siinä esitetään hallinnonhoitajan tai selvittäjän nimeämisen osoittamista koskevat muodolliset vaatimukset, jotta asiasta ei synny epävarmuutta. Artiklan 2 ja 3 kohdat on mukautettu maksukyvyttömyysasetuksen 18 artiklan 1 ja 3 kohtaan, ja niissä esitetään hallinnonhoitajan ja selvittäjän toimivaltuudet. Kotijäsenvaltion lain soveltamista koskevan periaatteen mukaisesti hallinnonhoitaja ja selvittäjä voivat käyttää kaikkien jäsenvaltioiden alueella kaikkia niitä toimivaltuuksia, joita he voivat käyttää kotijäsenvaltiossa. Koska mahdollisuutta sekundäärimenettelyihin ei ole ja koska on mahdollista, että maksukyvyttömällä luottolaitoksella on huomattavia sitoumuksia yhdessä tai useammassa vastaanottavassa jäsenvaltiossa, 2 kohdassa säädetään, että hallinnonhoitaja ja selvittäjä voivat nimetä henkilöitä, jotka avustavat heitä etenkin velkojien vastaanottavassa jäsenvaltiossa mahdollisesti kohtaamien ongelmien ratkaisemisen helpottamiseksi. Koska direktiivillä ei ole tarkoitus laajentaa kotijäsenvaltion täytäntöönpano- tai oikeudellista toimivaltaa, 3 kohdassa selkeytetään, että hallinnonhoitajan tai selvittäjän on noudatettava sen jäsenvaltion lakia, jossa hän aikoo toimia, ja että näihin toimivaltuuksiin ei sisälly pakkokeinojen käyttöä eikä oikeutta ratkaista oikeudellisia riitoja tai erimielisyyksiä.

Direktiivin 22 artiklalla on myös tarkoitus selkeyttää hallinnonhoitajan ja selvittäjän toimivaltuuksia. Direktiivin 3 ja 9 artiklassa esitetään periaate, että tervehdyttämistoimenpiteitä tai likvidaatiomenettelyjä sovelletaan koko yhteisössä ilman muita muodollisuuksia. Erityisrekistereillä on kuitenkin useissa jäsenvaltioissa tärkeä asema avoimuuden ja oikeusvarmuuden turvaamisessa, ja sen vuoksi säädetään maksukyvyttömyysasetuksen 22 ja 23 artiklan mukaisesti, että hallinnonhoitaja tai selvittäjä voi vaatia, että toimenpiteestä tai menettelystä on tehtävä merkintä muissa jäsenvaltioissa pidettävään asianmukaiseen rekisteriin.

Velkojia vahingoittavia oikeustoimia koskeva 23 artiklan 1 kohta on mukautettu maksukyvyttömyysasetuksen 13 artiklaan. Siinä poiketaan kotijäsenvaltion lain yleispätevää soveltamista koskevasta periaatteesta tervehdyttämistoimenpiteen osalta erityistapauksessa, eli silloin kun oikeustoimi, esimerkiksi sopimus, olisi mitätön kotijäsenvaltion lain nojalla, mutta toinen sopimuspuoli oli tehnyt sopimuksen siinä uskossa, että sopimusta ei voida mitätöidä. Säännöksellä on tarkoitus suojata sopimuspuolen oikeutettuja odotuksia tässä tapauksessa. Tervehdyttämistoimenpiteen osalta 2 kohdassa säädetään, että 3 artiklan 2 kohdassa esitettyä yleispätevän soveltamisen periaatetta ei sovelleta tällaisissa tapauksissa.

Direktiivin 24 artikla on mukautettu maksukyvyttömyysasetuksen 14 artiklaan. Se koskee oikeustoimia, esimerkiksi sopimuksia, jotka maksukyvytön luottolaitos on tehnyt tervehdyttämistoimenpiteiden toteuttamisen tai likvidaatiomenettelyn aloittamisen jälkeen. Artiklan perustana ovat samat tavoitteet kuin 20 artiklan 1 kohdan b, e ja f alakohdassa, erityisesti tarve turvata oikeusvarmuus sopimuspuolten osalta ja yleisön luottamus kyseisiin rekisteriin tai säilytysjärjestelmään.

Vaikutuksia vireillä olevaan oikeudenkäyntiin koskeva 25 artikla on mukautettu maksukyvyttömyysasetuksen 15 artiklaan. Siinä selkeytetään, että vaikka yksittäisten velkojien täytäntöönpanomenettelyjä säännellään 3 artiklan 2 kohdan sekä 9 ja 10 artiklan mukaisesti kotijäsenvaltion lain perusteella, tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn vaikutukset maksukyvyttömän luottolaitoksen vallinnasta erotettua omaisuutta tai oikeutta koskevaan vireillä olevaan oikeudenkäyntiin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa oikeudenkäynti on vireillä.

Salassapitovelvollisuutta koskeva 26 artikla on otettu käyttöön, jotta direktiivi olisi sopusoinnussa direktiivin 2000/12/EY vaatimusten kanssa ja salassapitovelvollisuutta koskevat vaatimukset yhdenmukaistettaisiin kaikkien pankkisääntelynäkökohtien osalta. Oikeusviranomaisiin sovelletaan edelleenkin voimassa olevia kansallisia säännöksiä.

F LOPPUSÄÄNNÖKSET

Täytäntöönpanoa ja voimaantuloa koskevat säännökset on mukautettu yhteisön lainsäädännön nykyisiin käytäntöihin.

G JOHDANTO-OSA

Johdanto-osa on mukautettu ja uusia johdanto-osan kappaleita lisätty edellä esitettyjen muutosten valaisemiseksi. Johdanto-osaa koskevat Euroopan parlamentin tarkistusehdotukset ovat tarpeettomia talletusten vakuusjärjestelmistä annetun direktiivin 94/19/EY ja maksukyvyttömyysasetuksen antamisen vuoksi, eikä niitä siksi ole otettu yhteiseen kantaan.

IV **PÄÄTELMÄT**

Neuvosto katsoo, että kaikki komission muutettuun ehdotukseen tehdyt muutokset ovat täysin direktiiviehdotuksen tavoitteiden mukaisia. Suurin osa Euroopan parlamentin ehdottamista tarkistuksista on otettu yhteiseen kantaan. Kaikki muutokset ja maksukyvyttömyysasetukseen mukautetut uudet säännökset on otettu tekstiin direktiivin tavoitteiden tehostamiseksi ja oikeudellisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi yhteisön lainsäädännön kanssa.